

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 5.7.1904
Číslo výtisku: 184
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1] - [2]

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

Na »Národní Listy«
ranní a odpolední
předplácí se
v Praze
v administraci
na měsíc 2 K — h
ve filiálkách
na měsíc 2 K 30 h
Poštou:
na měsíc 3 K 20 h
s dvojit. zásilkou:
na měsíc 3 K 80 h

NÁRODNÍ LISTY

Odpolední vydání.

Číslo v Praze za 2 h
a na venkově za 3 h

Předplacení
a inseráty
přijímá administrace
v Marjanské ulici,
číslo 3.

Tam je též redakce
a expedice.

Válka.

Japonské operace.

Z Petrohradu, 5. července. »Novoje Vremja« oznamuje z Ljaojanu: 20.000 Japonců koná obkličující manevr proti Mukdenu. Japonci se nale zaji blíž Ljaojanu. Dlužno se připravit na bitvu, nastane-li příznivá tomu změna povětrnosti. 2. července nastalo počas jasné a horké, kterým mohly se cesty zlepšit. Ale pořádky ještě je celá Mandžurie proměněna v bahniisko.

Z Londýna, 5. července. Z hlavního tábora Kurokiova dochází zpráva, že Japonci průs myk motienský přece jenom obsadili. Cizí zástupcové vojenští se diví, kterak Rusové mohli tuto posici pustit bez odporu. Patrně prý báli se, že by mohli jejich postup býti zahrazen jinými divisemi japonskými. Tridentským ustavičným deštěm proměnilo se všechno v močály. Doprava je zhoršena, postup však trvá dále.

—ch. Z Londýna, 5. července. Z Ljaojanu se sděluje, že Kuroki se přiblížil k Ljaojanu na 20 ml, máje k dispozici 30.000 mužů, mezi nimi gardový pluk.

K ruské mobilisaci.

—ch. Z Petrohradu, 5. července. Ve vojenském rozkaze, jímž se nařizuje mobilisace 1. sboru, nebylo dělostřelectvo tohoto sboru pojata, poněvadž prý nebyla jeho výzbroj ještě zdokonalena. Na místě něho vypraveny budou na bojiště dělostřelecké brigády, nalezající se na hranicích Německa, poněvadž tyto brigády jsou opatřeny děly nové konstrukce.

Jak dlouho potrvá válka?

—ch. Z Londýna, 5. července. »Daily Telegraph« oznamuje z Petrohradu: »Mobilisace 1. sboru provádí se pod tlakem myšlenky, že válka potrvá dva roky.

Baltické loďstvo.

—ch. Z Paříže, 5. července. Z Petrohradu sděluje: Odjezd baltického loďstva na bojiště jest před uplynutím doby 5—6 neděl nemožný.

(Ostatní zprávy viz na 3. straně.)

FEUILLETON.

Již jest po romantice v Gemeru...
Črta z Uher. Napsal Jaroslav Hašek.

Když je v Dobšíně trh a stará Karchanka, která prodává u kostela barevné šátky, vidí se blížiti Juraše, skládá ihned červené šátky s modrými kolečky do bedny.

Příčinou toho jest, že Juraš koupil Maruši Púchalové před pěti léty takový červený šátek s modrými kolečky, a přece jí nedostal za ženu, ačkoli za ni chodil po čtyři roky.

Od té doby nesmí Juraš vidět takového šátku, sice ztropí povyk. „Co ze ty babko také šátky prodáváš?“

Byl před pěti léty v Dobšíně trh. Juraš šel s Marušou na trh, šátek jí koupil, v městském hstinci sklenku sladkého vína a na zpáteční cestě (a cesta do Hnilce trvá čtyři hodiny) neustále jí lásku vyznával.

A odpoledne tona krásného dne vedli Juraše dva četníci do Nové Vsi ve Spiši k soudu pro lesní pych a veřejné násilí.

Nešťastný Juraš! Doprovodil Maruši domů a pak radostně dojat, popil si u Radika slivovice, kde slyšel, že hrabě Andrassy dnes loví v lesích.

„Keď gróf, aj já,“ řekl si, láskou a slivovicí pomatený Juraš, vstal s rozfazané lavice a šel domů, vzal dvojkou po nebožlíku otci a vydal se do lesa na pytláctví.

Jde údolím potoka a potká hajného Pechúru.

„Vyhni z cesty Pechúro,“ radil z prvu dobrácky Juraš Pechúrovi.

Telefonické zprávy „Nar. Listů.“

Dočasně ztišení.

Z Vídně, 5. července. Ve vnitřní politice nastal na celé čáře odliv. Stišilo se rozehvění, které nastalo na zprávu, že ministerský předseda dr. Körber pojede do Haliče a Bukoviny. Dnes oznamuje »Neue Freie Presse«, že polský ministr krajan svého chěfa na této cestě provázeti nebude, nýbrž že odeběhe se do Lvova teprve v druhé polovině září k zasedání sněmu haličského. Současně se oznamuje, že se v září sejde také sněm dalmatský.

Utíšilo se také znepokojení, do kterého se vmlouli Němci ve Floridsdorfě a do kterého vehnání byli štvanicemi křesťansko-sociálního hlavního orgánu »Deutsches Volksblatt«. Ten odpočívá nyní na vavřinech, jichž dobyt. Hoví si na nich, vychloubaje se, že anti-semité stáli v čele celého ruchu proti české slavnosti. Oddává senyní naději, že jest po ní, protože dal veto své klášter klosterneuburský. Spokojeni jsou také Všeněmci a němečtí liberálové. Obě tyto skupiny německé takto a jindy jsou samá nadávka klerikálům. Ale služby jejich protičeské přijímají rády. Všeněmci pak hlásají »Pryč od Říma!; jde-li však proti Cechům, hlásají »Blíže k Římu a jeho klášterům!«

Telegrafické zprávy.

Z úředního věstníku.

Z Vídně, 4. července. (C.-B.) »Wiener Zeitung« oznamuje: Paní arcivévodkyně Marie Josefa udělila hraběnce Černinové z Chudenic řád křížové hvězdy. — Ministr pro kultus a vyučování jmenoval ředitele kníž. svarcensberské zkusební stanice v Lobosicích dra Josefa Hanamanna, profesora vyšší lesnické školy v Belé Vojtěcha Peřinu, profesora ve výslužbě Františka Weyde v Budějovicích a řádného profesora na německé universitě v Praze dra Ladislava Weineka dopisovatele c. k. ústředního ústavu pro meteorologii a geodynamiku.

Nová stana v Uhrách.

Z Pešti, 4. července. (C.-B.) Dnes ustavila se tu nova strana na druhého okresu. Baron Banffy vyložil při tom známý svůj program.

Hajný Pechúra, který neměl pušku nabitou, sáhl do kapsy kabátu pro dlouhý nůž.

„Kam čert nemůže, nastrčí četníky,“ vypravuje dnes Juraš. „Pechúrovi vzal jsem nůž a už jsem mu klečel na prsou. A v tom tu četníci. A potom...“

Zkrátka, Juraš dostal u soudu šest měsíců. Ve čtvrtém měsíci jeho pobytu dostal se k němu do vězení madý Oravec. Šel si odsedět týden pro vyhrožování, že rychtáre v Přednej Huty hodí do potoka.

„Divné věci se dějí u nás v Hnilci,“ řekl první den, lehl si na kavalec a spal.

Druhého dne řekl k Jurašovi: „A Maruša...“

Teprve třetího dne pravil k Jurašovi: „Maruša se bude vdávat.“

Oravec to řekl z opatrnosti před dozorcem, když jim přinesli jídlo, aby mu Juraš neublížil.

Přes to Juraš se stěhoval do čis. 4., aby vytrpěl disciplinární trest tmavé komůrky, neboť ve vězeňském kázeňském řádu stojí: „a) Chová-li se vězeň vůči spoluvězeňům násilně, buďž...“

Maruša skutečně se měla vdávat. Když se totiž dověděla, že Juraše onoho památného dne odvedli četníci, zapomněla na dopoledne, kdy jí vyznával lásku, zapoměla, že jí koupil červený šátek na krk s modrými kolečky a řekla otci:

„Zbojník je ten Juraš, která ho dostane, bude nešťastna.“

Příští neděli šel Marušu do kostela doprovodit Vasko.

Vasko měl velký mlýn a nosil u modravého kabátce těžké stříbrné knoflíky, Juraš měl malou

Bojechtivé Bulharsko?

—ch. Z Londýna, 5. července. »Daily Telegraph« se telegrafuje: Bulharský generální štáb a strana války čekají jenom na porážku Kuropatkinovu ve východní Asii, aby se mohly vrhnouti na Turecko (?).

Úplatková aféra kartuziánská.

Z Paříže, 5. července. (C.-B.) Ve věřejší schůzi komise, vyšetřující aféru kartuziánskou, byl konfrontován důvěrník priora Kartuziánů Cendre s redaktorem Papillandem. Cendre prohlásil, že se nepamatuje, že by byl kdy Papillanda v klášteře viděl. Bylo mu namítnuto, že dříve prohlásil redaktorovi »Martinu« Pichatovi, že na fotografii, jemu Pichatem ukázané, poznal onu osobu, kterou v klášteře viděl. Byv vyzván, aby se o tom vyjádřil, popřel Cendre, že by byl takové prohlášení učinil. Pichat byl na to předvolán a potvrzuje, že ukázal Cendrovi podobiznu, ale zdráhá se jmenovati jméno onoho fotografovaného muže. Prohlašuje pouze, že fotografie ta není podobizna ani některého senátora, ani poslance, ani žurnalisty, nýbrž jisté politické osobnosti.

Na konec poznamenal Pichat, že požádá ředitele »Matinu« za zmocnění, aby směl předložiti komisi jistý počet fotografií, mezi nimiž bude také podobizna oné politické osobnosti, kterou ukázal Cendrovi.

Z Teheranu.

Z Petrohradu, 4. července. (C.-B.) »Ruské telegrafní agenture« oznamuje se z Tebrisu ze dne 1. července, že v Teheranu zuff cholera. Co den zaznamenává se asi 150 úmrtí. Angličtí příslušníci opouštějí město. — Telegrafní agentura oznamuje dále, že jsou bezpodstatny všechny kolující pověsti o objeveném spiknutí proti šachovi, mezi nimiž i o útěku a zatčení dvou princů.

Z anglické sněmovny.

Z Londýna, 4. července. (C.-B.) Státní tajemník pro Indii Brodrick prohlásil na učiněný dotaz, že příměří v Tibetu bylo k žádosti Tibetánů prodlouženo. Lama, provázený zástupci tří klášterů ve Lhasse, byl prý přijat plukovníkem Younghusban-

chaloupku a vozil dřevěné uhlí do bány, neměl modravý kabátce, ale halenu s přeskami a byl darebák, zbojník.

Za čtrnáct dní byl Vasko u Púchalů žádat za ruku Maruše. Starý Púchala svolil, ale Vasko druhého dne stěhoval si, že ho hibel brní, poněvadž si u mlýna na něho chlapeci, přátelé uvězněného Juraše, počíhali.

Když se o tom lesník v Dolince dověděl, řekl v Dobšíně nějaký den potom došinskému notáři: „Jak je ten náš lid romantický!“

A romantika se stupňovala, když Juraše propustili z vězení.

Juraš byl viděn po celý den u mlýna Vaskova.

„Divné věci se stanou,“ řekl lesník v došinském kasíně k městskému notáři.

A staly se prádnivé věci. Leží Juraš v lese u samého mlýna a bedlivě pozoruje, zdali se Vasko neobjeví.

„Vylez ven, chlape,“ křičí Juraš do mlýna, „vylez ven, chci s tebou mluvit!“ U okna bylo vidět zamoučenou tvář Vaskova.

„Tak, polezeš nebo ne?“ křičí znovu Juraš. Vasko otevřel opatrně okno: „Juraši, dušínko, nezlob se.“

„Tak mě musí dovnitř,“ křičí Juraš, „mám s tebou co mluvit.“

„Jurašku,“ omlouvá Vasko, „nevím, ublížíš mi.“

„Povídám, pustíš mne dovnitř, nebo ne?“ hřímal Juraš, až se to v hlubokých černých leších odráželo. Blížil se k oknu.

Vasko přisroul se k vratům, odstrčil závoru a Juraše vpustil.

dem. Není známo, zdali jest zmocněn uzavřít s Youngsbandom smlouvu, má-li však zmocněn takové, je také Youngsbandom dáno zmocnění a tím vyjednávati.

Na dotaz ve příčině zabránění anglického parníku „Allantonu“ Rusy, prohlásil státní tajemník Earl Percy, že se vyjednává mezi vládou anglickou a velevládcem v Petrohradě, který požádal za sdělení oficiální důvody, proč byl parník „Allanton“ odsouzen. Vláda dodala, že majitel lodí učinil kroky, aby bylo zavědono odvolací řízení u vrchního rozhodčího soudu v Petrohradě. Vláda vyžádá proto rozhodnutí soudní, aby se pak usnesla, kdyby toho bylo třeba, jaké rozklady by měla učiniti u vlády ruské.

Denní zprávy.

— **Politická výprava doktora Körbra do Halicé.** Jak známo, dal ministerský předseda dr. Körber svými officiosy vyhlásit, že zůstane přes červenec a srpen ve Vídni, aby běžné záležitosti vyřizoval, v září pak že podnikne inspekční cestu po Halici, aby se přesvědčil o stavu tamější státní zenské správy a justice. Běhorku o nepolitické, pouze visitační cestě ministerského předsedy do Halicé předkládali officiosové několik dní dobromyslým lidem ke věření a také nezávislý tisk německý tvářil se nannoz, jakoby to měl za pravdu. My jsme ovšem ihned vyrozuměli, že bude páně Körbrova „polská cesta“ výpravou vysoce politickou a nekliamali jsme se. Nyní dozrávají už i vláde docela služebné časopisy německé, že pojedje dr. Körber do Halicé dělat politiku. V červenci a v srpnu bude prý vyřizovati akta a chystat pro říšskou radu předlohy, v září pak že bude dělat politiku pro město říjen. V třetí části tohoto měsíce hodlá dr. Körber svolati zasedání parlamentu a v tomto zasedání bude prý osud nynější poslanecké sněmovny rozhodnut. Aby ministerský předseda v říjnu a v listopadu pro své plány souhlas koruny si zabezpečil, musí si zajistit dříve souhlas nebo spolupůsobení polského klubu, jehož poměr ke vládě za posledního zasedání říšské rady se značně zakalil. Kdyby se Poláci, jakožto „svěží věrná a oddaná císařova garda“ rozhodla a definitivně proti Körbrovi postavili, stalo by se postavení jeho velmi nejistým, ježto by stará fikce o „neustrannosti“ jeho úřednického kabinetu tím úplně za své vzala a vláda levice ve vši nahotě světa se okázala. Kontrmina polského klubu mohla by na podzim zvrátit nejenom páně Körbrovy plány, nýbrž i jeho celý systém a proto podnikne ministerský předseda před svoláním říšské rady cestu do Halicé, aby Poláci pro sebe a svoje plány získal. „Halická cesta“ p. dra. Körbra — praví na příklad orgán brněnských německých nacionalů — jest zcela zřejmým „šachovným tahem proti Čechům“.

„Dobře“ pochválil Juraš a krácel do světlice. Vasko za tím. Usedli.

„Jurásku, nezlob se, což sklenku vína bys nevyplil?“ ptal se nejistým hlasem Vasko.

„Vypiju si,“ souhlasil Juraš, „víš, o čem chceš s sebou mluvit?“

„Nehnuvej se, drahoušku,“ prosil Vasko, „tak nerad, víš, jsem to provedl. Děvče jako list. Dnes zde, zejtra tam.“

„Vasko, nes' víno,“ poročel Juraš, „a od oken lid zažeh.“

Půl vesnice totiž čekalo, jak ta návštěva dopadne.

Vasko se za chvíli vrátil s vínem. Nalil a vypil.

„Dobře víno,“ řekl, „z Jágru jsem jej objednal. Není hořké, není sladké.“

„Nemluvi!“ odpověděl Juraš, „víš-li pak, proč jsem k tobě přišel?“

„Dušínko zlatá,“ prosil Vasko, „nač tu řečí? Byli jsme vždy kamarádi, a... Hled, libila se mi a já jí...“

„Neptám se,“ rozkřikl se Juraš, „sedni si blíž a nalij vína, nač couváš ke dveřím?“

Vasko opatrně poposedl a nalil.

Juraš vypil a pravil tře k Vaskovi: „Ten šátek, který jsem Maruši koupil, stál mně dva zlaté. Vasko, vyplať dva zlaté a dobrá...“

„Vidíš, hochu,“ řekl za chvíli Juraš, „zastrukuje peníze za pobytí pas,“ „byli jsme vždy kamarádi.“

„Už je po romantice v Gemeru,“ řekl následujícího dne v dobošinském kasíně lesník z dolinky a vypravoval...

kteří proti Němcům přátelské vládě ukouřili chtějí slovanskou solidaritu a alianci všech německých stran. Ide o to, aby Poláci odvráceni byli od myšlenky, že musí být Čechům zlatý most položen, aby přes něj z obstrukce do prosté opozice přejít mohli, neboť tato myšlenka mohla by způsobiti zápletky, jež by velmi těžce bylo překonati než samu obstrukci. Jenom to jest a může být účelem cesty ministerského předsedy, a to je účel eminentně politický, krytý pouze trochu officiosním povídáním o inspekci halických úřadů. Poláci mají věčně i formálně provedení býti do vládního tábora, od něhož se poslední dobou neobvyklým způsobem vzdálili. Tím pak má být provedeno osamocení obstrukčních stran v poslanecké sněmovně a utužení vládní posice... Jak vidno, pojímá se nyní význam Körbrovy cesty do Halicé zrovna tak, jak jsme jej my pojali hned při prvním čtení ohlásky. Všechn veřejný zájem bude nadále svědčiti o zájmu, zdali se Poláci ziskati dají, aby zase jednou německou vládu v Rakousku zachránili a upevnili.

— **Jmenování.** (Tel. zpr. „N. L.“) Supplent německé zem. realky v Lipnici Edmund Karwetzki jmenován byl učitelem IX. hod. třídy na státní průmyslové škole v Záběhlu.

— **Dar abdikantů.** Abiturienti gymnasia v Čes. Budějovicích věnovali tyto čtyři jednotlivým účelům národním: Matici školské v Č. Budějovicích 283 K, „Husovu fondu“ 100 K, Národní jednotě posumavské v Č. Budějovicích 50 K, „Komenskému“ ve Vídni 60 K, Národnímu domu v Prachaticích 30 K, „Jirskovu fondu“ v Č. Budějovicích určeno ještě 55 K.

— **Čestní vysloužilci na Slovácku** pořádali v neděli dne 3. července v Uherském Hradišti za záštity městské rady národní slavnost na oslavu zavedení českého velení a sjezd spolků vysloužilců z jízdy Moravy, kterého se zúčastnili vysloužilci z Buchlovic, Halekovic, Hulína, Chropíně, Kojelína, Kvasice, Kroměříže (Rostislav), Kunovic, Lobodice, Olomouce, Prostějova, Perova, Přestavlk, Velehradu, Veselí, Uh. Brodu, Uh. Hradiště a Uh. Ostrohu. Schůzi v Městanské besedě zahájil advokát pan dr. Fr. Vysloužil. Zástupce českého Ústředního sboru z Prahy v presvědčivé řeči vylíčil základ bývalých spolků veteránských a odlišné snahy nynějšího sdružení vysloužilcův národního i význam jednotného kroje občanského i organizace ústřední. Potom usneseno založiti pro jízdu Moravy české sdružení vysloužilců, jako se stalo v Olomouci, a zvoleni k tomu JUDr. Vysloužil a místopředseda J. Týs a po 1 zástupci zúčastněných spolků. Tím u nás dána závora rozšiřování se německých dopravních velitelství, které Reichsbund z Vídně na Moravě zakládá. Doufáme, že ve spojení s Ústředním sborem českým u nás a vůbec na Moravě všechny spolky usudí utrakvistické rozhodně na půdu národní se postaviti.

— **Výstava ručních prací v Praze.** K návrhu komitétu dam pro spolucezky na vyučování žen, ruč. pracím na českých obec. a měst. školách v Praze povolila okresní školní rada, aby ve škol. roce 1905-6 uspořádány byly tři souborné výstavy ručních prací ženských z obecných a měšťanských škol pražských a to: 1. z dívčích škol obecných a měšťanských v VII. části Prahy v místnostech obecné a měšťanské školy dívčí v Buhně (u „Studánky“); 2. z obecných a měšťanských škol dívčích staroměstské u sv. Jiljí a z ob. škol dívčích u sv. Haštala a u sv. Františka v místnostech ob. a měst. školy dívčí staroměstské; 3. z obec. a měst. škol dívčích novoměstské a u sv. Jindřicha a z obec. školy u sv. Petra v místnostech obec. a měšťan. školy u sv. Jindřicha. Výstavy tyto zřizeny budou tak, že jednotlivé školy jak obecné tak měšťanské vždy zvláštní oddělení budou tvořiti. Výstavy konati se budou dne 10. července 1904 od 9—12 hod. dopol. a od 2—6 hod. odpol.

— **Získáv pomník v Žižkově.** Spolek pro zbudování Žižkova pomníku v Žižkově vykauje dne 30. června 1904 následující jmění: 1. V pražské městské spojitelné jest uloženo K 49772; 2. ve vinohradské záložně K 107420; 3. v řemeslnicko-živnostenské záložně v Žižkově K 813152; 4. ve všeobecné záložně (na vkladní knížku pr. m. spojitelné) K 4000—; 6. v záložně horaždovické K 38732; 7. v poštolní spojitelné K 100—; úhrnem K 70.32611 (poletoletí úroky budou připsány v srpnovém výkaze). Mimo to má spolek dva pozemkové losy v kúpni ceně K 46870.

— **Nedorozumění pana obecního staršího.** Na staroměstské radnici je ustáleným pravidlem, že podpisuje starosta spisy jistých odvětví obecní správy, část agendy pak je svědčena náměstčkům k podpisování, drobné záležitosti magistrátní a berních úřadů podpisují zmocněnčí magistrátní radové a mimo to i přednostové referátů, při čemž na aktech používají obvyklého označení „z rozkazu, t. j. z rozkazu starostova to či ono se sdojíze atd. V těchto dnech v jest záležitosti stavební byla vydána pozvání pro obecní starší, aby přišli ke komisi. Jeden pan obecní starší na pozvání to odpověděl listkem, že se komise nezúčastní a upozornil, že „funkce moje jako obecního staršího jsou čestná a že netřeba na pozvání používatí slova „rozkaz“. Tento písemný protest koloval ve věřejší schůzi sboru obecních starších a způsobil nemalou veselosť.

— **Dezorič ráda nad měšťanskými opatrovnými a školami mateřskými** v minulé schůzi své jednala o žádosti pražských pěstunek za úpravu platu, zejména příbytečného a kvinkvenátek. Žádost byla podána již loni, ale komise finanční z hlediska obecního financí doporučila nevyhověti žádosti. Letos žadatelky podány obnovily a tu vypočetlo, že u 19 řídicích pěstunek činí by náklad o 2600 K více, u

30 pěstunek 3000 K, 20 opatrovnice 1600 K, 14 pomocných pěstunek 1400 K, úhrnem činila by celková potřeba na úpravu příbytečného 8660 K, úprava kvinkvenátek 14 pěstunkám 2000 K. Při této příležitosti upozorněno, že die schematicum obecního je při pražských opatrovních 13 výpomocných opatrovnice, 39 poledních dozorkyň a 34 hospitantek, které na místa čekají, až die dosavadních zkušenosť v době dohledné jim místa nemohou být udělena. Proto usneseno, aby přibíráni dalších hospitantek bylo zastaveno do té doby, než se potřeba objeví. Rada městská teno návrh schválila a žádost za úpravu platu postoupila finanční komisi k podání návrhu ve příčině úhrady.

— **Úspory státní v záložně.** Nepřijemné překvapení zážil dne 1. t. m. revident zemského finančního ředitelství p. Frant. Vollmann, bydlící v Žižkově č. 60. Toho dne dopoledne obdržel služné v obnosu 200 K, peníze vložil do tobočky, kterou dal do kapsy kabátu, provázeného ve své ústředově v budově zemského finančního ředitelství na Poříčí. Když pak po ukončení úředních hodin kšál oblékl a do tobočky nahlédl, a překvapením shledal, že peníze zmizely. Zavedeno bylo ovšem důkladné pátrání, při čemž zjištěno, že v tu dobu díel v budově podomní obchodník s nákrčníky. Byl to 34letý Emanuel Písa, bývalý obchodní cestující, na něhož uvaleno podezření z krádeže. Písa byl zatčen a přiznal se, že peníze p. Vollmannovi odcizil v okamžiku, když nikdo nedlel v kanceláři, kam přišel prodávati nákrčníky. Dále se přiznal, že z odcizených peněz obros 220 K uložil v karlínské záložně na jméno Antonín Kučera a že vkladní knížku ponechal v uschování u pokladníka téže záložně. Při domovní prohlídce nalezen u Píse obnos 18 K 60 h. Oba obnosy byly poškozovému revidentovi vráceny, takže ztráta není tak značná. Písa byl dopraven k soudu do vazby.

— **Z asanování v páté čtvrti.** Dnes před 7 hod. ranní stihla se římsa domu čp. 922 v Kozl ulici a prorazila lešení, které bylo zřízeno za účelem bourání tohoto domu. Z dělníků nepříslí nikdo k úrazu.

— **Odměnná svědčost.** Do Trutnova přibyl v sobotu Kludského zvířecího a kol něho nakupilo se neprodleně zvědavé obecenstvo. Zřízenec hotelu Hoffmann přiblížil se neopatrně ke klci triga, který tal jej pak prackou do obličje. Na štěstí zaplatil Hoffmann svoji zvědavost jen lehčím zraněním.

— **Gikánská útrpa rodiny Gohmannovy,** z 15 členů sestávající, utáborila se včera na Novém Smíchově, odkudž byla záhy vypuzena za hranice policejního obvodu.

— **Surový muž.** Kominnický pomocník Jakub Welzel, bydlící v Libušíně ulici č. 32 na král. Vyšehradě, dopustil se včera večer neslychané surovosti na své ženě Anně, která je blízka radostné události. Surovec zbil jí lat nemilosrdně, že ubohá pozbyla vědomí. Když byli do sousedů povoláni lékaři, nalezli ženu v tak zuboženém stavu, že nařídili její převezení do všeobecné nemocnice. Tělo její bylo ranami zrovna poseto. Po spáchaném činu Welzel uprchl a dosud se domů nevrátil. Dvě dítky jeho byly dány do opatrování své tetě Marii Černé ve Vršovicích č. 342.

— **Drobné místní zprávy.** Včera po 5 h. odpol. jedni vzlyali se sázi v komíně domu čp. 805 v Bartolomějské ulici I. Dva hasiči oheň uhasil. — Učes Josef Klus z Michle č. 65 včera v podvečer v Kostelní ulici v Michli zastavil se na okraj písekové jámy a přihlížel na dělníky, cihly skládající. Pojednání sešypala se pokopaná vrstva písku, na něž učes stál a částečně ji nocha zasypala. Dělníci přikvapili a učne vyprosil. Ponevadž utrpěl jen nepatrné poranění, byl po lékařském přispění ponechán v domácím ošetřování. — Noční klid byl dnes před třetí hodinou ranní hrubým způsobem porušen na Václavském náměstí u příležitosti rvačky, která se stihla mezi dvěma pozdními chodci. Jistý obchodní jednatel a soukromý úředník dostali se pro potulnou dítku do sporu, při čemž úředník jednatele udeřil hořl do obličje tak, že tu způsobil krvavé zranění. Hlídko odvedla zápisníku na strážnici a tím učinila konec noční výtržnosti.

— **Ústíkána zmijí.** U teznika a hostinského p. Františka Oberhofa v Eisenstejně zaměstnaná služka byla dne 30. června při obracení senu na louce ústíknuta zmijí do bosé nohy, která jí záhy počala zátekati. Ačkoli dívka vyhledala záhy lékařské pomoci, jest stav její velice povážlivý.

— **V horce vyskočila se třetího patra.** Truchlivý případ stal se v noci na dnešek v Lupáčově nřici v Žižkově. Tamtéž ve třetím patře domu č. p. 17 bydlící 44letá manželka hrněře Emilie Veselá, která před třemi dny poвила dítko, byla stížena prudkou boreckou. Dnes o třetí hodině ranní v náváln krutých bolestí otevřela nebohá žena okno a vyskočila se třetího patra na uliční dlažbu, kde byla nalezena se spířezaněma nchama. Nešťastnice po první pomoci lékařské byla odvezena do všeobecné nemocnice. V sousedství způsobil tento případ hluboké vzrušení.

— **Spadla e III. patra.** Kolem domu čis. 1 na Mikulášském náměstí v Plzni ubírala se včera o 9. hodině dopol. svatba a sloužící v něm 10letá služka Karla Stenglova, dcera zřízenec státních dráh, chvátala do okna, by si ji prolíbala. Zvědavost tato stala se jí však osudnou. Stenglova vyhoupla se v okně na vyložené v něm peřiny a s nimi spadla e III. patra na chodník. Jelikož lékař zjistil, že utrpěla ořesení mozku a těžké vnitřní zranění levé strany prsu, dopravena byla Stenglova do nemocnice.

— **Dělník zahřil bleskem.** Na železniční trati u Telnice na Chabarovicku pracoval v sobotu několik železničních dělníků, kteří o 2. hodině odpolodní se uchýlili všichni kromě 20letého Otty před bouřkou do podjezdu v železničním náspu. Otto skryl se pod blízký strom, do kterého záhy nedeřil blesk a dělníka zabil. Zastihl jej do ramenou a projev tělem, vyrazil z něho u pravé nchy. Bota na této byla bleskem rozpoltněna.

— **Zák zemřel na cestě ze školy.** V sobotu dne 2. t. m. vraceli se z měšťanské školy v Chabarovicích 15letý žáci Josef Purde, syn klobučníka, a Jan Wieden do Bohusudova a jakožto nesli si prkna s výkresy a blížila se bouře, spěchali, by dostali se rychle pod střechu. Když dospěli téměř k Bohusudovu, skácel se Purde náhle k zemi a neprodleně zemřel; zachránce